

Liturgie slova – 3. neděle velikonoční

1. čtení - Sk 5,27b-32.40b-41

Velebný začal apoštoly vyslychat: „Přísně jsme vám přece přikázali, že v tom jménu už nesmíte učit. Přesto však Jeruzalém je plný toho vašeho učení a chcete na nás přivolat pomstu za krev onoho člověka.“ Ale Petr a ostatní apoštolové na to řekli: „Více je třeba poslouchat Boha než lidi. Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, když vy jste ho pověsili na dřevo a zabili. Ale Bůh ho povýšil po své pravici jako vůdce a spasitele, aby Izraeli dopřál obrácení a odpuštění hříchů. A my jsme svědky těchto událostí, stejně i Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“ Dali apoštoly zbičovat a zakázali jim mluvit ve jménu Ježíšově. Pak je propustili. A oni odcházeli z velerady s radostí, že směli pro to jméno trpět příkoří.

ŽALM 30 - Odpověď: Aleluja.

Chci tě oslavovat, Hospodine, – neboť jsi mě vysvobodil, – nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji nepřátelé. – Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši, – zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu klesli.

Zpívejte Hospodinu, jeho zbožní, – a vzdávejte díky jeho svatému jménu! – Vždyť jeho hněv trvá chvíli, – ale jeho laskavost po celý život, – zvečera se uhostí pláč, – zítřka však jásosť.

Slyš, Hospodine, a smiluj se nade mnou, – pomoz mi, Hospodine! – Můj nářek jsi obrátil v tanec, – Hospodine, můj Bože, chci tě chválit navěky!

2. čtení - Zj 5,11-14

Já, Jan, měl jsem vidění a uslyšel jsem hlas velkého množství andělů shromážděných kolem trůnu, bytostí a starců – bylo jich na miliony a stamiliony – a volali silným hlasem: „Beránek, který byl zabit, si zaslouží, aby přijal moc, bohatství, moudrost a sílu, čest, slávu i chválu!“ A všechno tvorstvo na nebi, na zemi, v podsvětí i na moři, a vše, co je v nich, jsem slyšel volat: „Tomu, který sedí na trůně, i Beránkovi přísluší chvála, čest, sláva i moc na věčné věky!“ Tu ony čtyři bytosti přidaly: „Amen!“ a starci padli na tvář a poklonili se.

Evangelium - Jan 21,1-19

Ježíš se znovu zjevil svým učedníkům, a to u Tiberiánského moře. Zjevil se takto: Byli pohromadě Šimon Petr, Tomáš zvaný Blíženeček, Natanael z galilejské Kány, synové Zebedeovi a ještě jiní dva z jeho učedníků. Šimon Petr jim řekl: „Půjdu lovit ryby.“ Odpověděli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Vyšli tedy a vstoupili na loď, ale tu noc nic nechytli. Když už nastávalo ráno, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš se jich zeptal: „Dítky, nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli mu: „Nemáme.“ On jim řekl: „Hoďte síť na pravou stranu lodi, a najdete.“ Hodili ji tedy, a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb. Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „Pán je to!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil přes sebe svrchní šaty – byl totiž oblečen jen nahleho – a skočil do moře. Ostatní učedníci došli s lodí – nebyli od země daleko, jen tak asi dvě stě loket, a táhli síť s rybami. Když vystoupili na zem, viděli tam žhavé uhlí a na něm položenou rybu a vedle chléb. Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb, které jste právě chytili.“ Šimon Petr vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich stotřiapadesát. A přesto, že jich bylo tolik, síť se neprotrhla. Ježíš je vyzval: „Pojďte sníst!“ Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. Ježíš přistoupil, vzal chléb a dal jim, stejně i rybu. To bylo už potřetí, co se Ježíš zjevil učedníkům po svém zmrtvýchvstání. Když posnídali, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mě více než ti zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé beránky.“ Podruhé se ho zeptal: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce.“ Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Petr se zarmoutil, že se ho potřetí zeptal: „Miluješ mě?“, a odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno – ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce! Amen, amen, pravím ti: Dokud jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodils, kam jsi chtěl. Ale až zestárneš, vztáhneš ruce, a jiný tě přepásá a povede, kam nechceš.“ To řekl, aby naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech ho vyzval: „Následuj mě!“

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN**PONDĚLÍ 19. 4.: Sk 6,8-15; Jan 6,22-29**

„Plný milosti a síly“ – i mně dává Bůh pro dnešní den plnost své milosti a síly. K čemu mne zve, kam a ke komu mne dnes posílá?

ÚTERÝ 20. 4.: Sk 7,51 – 8,1a; Jan 6,30-35

I jako křesťan jsem v nebezpečí, že mé uši se stanou neobřezanými – neslyšícími Boží slovo, že mé srdce se stane neobřezaným – nemilujícím. Aby se tak nestávalo, potřebuji se nechat vést Božím Duchem – naslouchat mu a jednat.

STŘEDA 21. 4.: Sk 8,1b-8; Jan 6,35-40

Celé město se převelice radovalo z Božího působení skrze Filipa. Dokážu se i já radovat z Božího působení? Je i má radost svědectvím o mém vzkříšeném Pánu?

ČTVRTEK 22. 4.: Sk 8,26-40; Jan 6,44-51

Abych lépe rozuměl Božímu slovu, musím je číst s touhou porozumět, přemýšlet o něm a prosit samotného Pána, aby mne přivedl k hlubšímu poznání. A potom, tak jako etiopský komoří, podle těch slov jednat.

PÁTEK 23. 4. svátek sv. Vojtěcha: Sk 13,46-49 nebo Kol 1,24-29;2,4-8; Jan 10,11-16

Žít ve spojení s Kristem; být zakořeněn v Kristu; na něm stavět; utvzovat se ve víře; nepřestávat Bohu děkovat. V které z těchto oblastí potřebuji růst? A co pro to mohu udělat dnes?

SOBOTA 24. 4.: Sk 9,31-42; Jan 6,60-69

Církev roste, žije v báni před Pánem, roste přispěním Ducha svatého. Co mohu udělat pro to, aby to platilo i v mé farnosti?